

עבודת השם

כרלת "תריע"

צלם האנושי ומקבל פני חיה. וכ"כ הרמב"ן בסוף פרשתנו כי התורה אסרה דברים השמאים שמולידים טבע אכזריות בגוף האדם ושכל אם קדש צריכים להיות להם מדת החסד. והרמב"ם (במורה נבוכים) כתב הטעם כי הם מוזיקין וקשים לגוף כחרבות. ומולידין מוג ותכונה רעה ובחזיר לא מצא דבר וכתב (בספר יערות דבר סוף ח"ב) לכן הנמנע מחזיר שכרו כפלים ע"כ. וזאת הסיבה העיקרית שבענייני העולם איסור מאכלות חמור. ובוז"ק פרשתנו פרשת שמיני דף מ"א נאמר שהאוכל מאכלות אסורות מתדבק לסט"א ורוח טומאה שורה עליו ועוד דברים קשים ונוראים ע"ש, ושם בסוף הפרשה מובא כי כל העונשים שאדם מקבל אחר מותו בגיהנום רח"ל הם בשביל שלא שמר פיו מלטמאו במאכלות אסורות, ולא זו בלבד אלא גם אם אכל בשוגג פוגם, ולכן הביאו התוס' בכמה מקומות (שבת י"ב, חולין ו') ועוד שאין הקב"ה מביא תקלה לצדיקים במאכלות אסורות דווקא. (אמרי דניאל)

על כן צריך להיזהר ולהזהיר כל יהודי שידבוק בכשרות המאכלים עד מקום שידם מגעת על כל סדך איסור כמאמר הכתוב "והתקדשתם והייתם קדושים" וכו', שהנה אחד מיסודות תורתנו הקדושה היא כשרות, ולא כל מה שאדם מתאוה והעין חומדת מותר להכניס לפיו, ואף אותם הדברים המתירים באכילה כגון בהמות, חיות, ועופות, כשרים מותרים רק לאחר שחיטה, בדיקה, ניקור ומליחה כדת על פי המבואר ביסודות ההלכה. (כשרות השולחן ח"א בהקדמה)

בזמנינו אין נזהרים מעניינים אלו (ממאכלות אסורות) רוב הבנים יוצאים לתרבות רעה ורובם הם עזי פנים שבדור, ואין יראת ה' נוגעת בליבם, ואף אם יזכרו על פניהם לאו בר קבולי מוסר ניגחו וכו'. (פרי חדש)

בידורי הלכה אצל רבנים אמיתיים: חובה קדושה מושלת על השואל, שכאשר מתעוררת אצלו שאלה בענייני כשרות (ובשאר עניינים), לגשת אך ורק לתלמיד חכם מובהק אשר בקי בהלכות, ואשר יראתו קודמת לחוכמתו, ולא לגשת לרבנים שאינם בקיאים בהלכה כלל, או דרשנים בלבד ואשר אין להם ידיעה מינימלית בהלכה, (ועל אחת כמה וכמה, שאין לגשת ל"רבנים" מזוייפים שקמו לאחרונה, "פועלי ישועות" שאינם אמיתיים וריקים הם מיראת שמים ולפעמים גם מתורה וכל מטרותם אך ורק להגדיל כיסם ושמם, וגורמים לחילול השם, יש להזהיר את כולם לבל יתפתו אחר המזוייפים הנ"ל כיוון שקובע כאן הוא ידיעה רחבה בהלכות ודינים ויראת שמים שהורה. (הבה"י) "ההכשרים למיניהם" עדים נאמנים ראו בשר שבא מהגויים ונמכר בהכשר...

"דבר אל-בני ישראל, לאמר, אשה כי תזריע, וילדה זכר-- וטמאה שבעת ימים, כימי נדת דוֹתָהּ תטמא" (תריע יב, ב) יש לפרש את הסמיכות של פרשת תזריע לפרשת שמיני שמדברת על מאכלות אסורות על פי מה שכתב הרב "פרי עץ הגן", והוא, כי האישה בהיותה בזמן עיבורה צריכה לשמור עצמה הרבה ממאכלות אסורות משום שהם שגורמים לטמטום העובר ויהיה פגום בשכלו עכ"ל, וכבר חקרו המדענים וגילו את האמת שידועה לנו מכבר מדברי חז"ל שאף את המנגינות והדיבורים שאשה שומעת בימי עיבורה העובר קולט והם משפיעים עליו הן לטובה הן לרעה. וקל וחומר מאכלים האסורים שהאישה אוכלת בימי עיבורה יש בהם השפעה גדולה על העובר להכניס בו רוח טומאה, ולכן הסמיכה התורה ענייני מאכלות אסורות לענייני עיבור האישה. (לבוש יוסף)

פשוט הדבר שלא יוכל האדם לזכות לראות כאור עליון שהוא קירבה אל השי"ת להבין התורה ומצוותיו, אם מטמא עצמו במאכלות אסורות שהם ההפך מה' יתברך שהוא אור אין סוף שכולו זך וטהור, פירש רש"י על הפסוק "ואנשי קדש תהיו אלי" אם אתם קדושים ופרושים ושקוצי נבילות וטריפות אתם שלי ואם לא אינכם שלי, וכן מובא (בספר דגל מחנה אפרים פרשת עקב) בשם הבעש"ט הקדוש, שכן ציווה הרמב"ם להשיב למדינה אחת ששאלו מהרמב"ם שיוכיח להם שתחיית המתים אמת כדרשת חז"ל, וא"ל הרמב"ם מדבריתם נראה שאתם כופרים בדברי חז"ל, א"כ לא נזהרתם מאכילת איסור ודברים טמאים, והשכל והדעת שלכם נעשים מגושמים מהדמים של טריפות ואיסורים, והשכל ודעת שלכם נמשך להכריע אל הטומאה כי ממנו נעשה. נמצאת למד שמאכלות אסורות מעבות הגנף ולא יוכל לדבר בקדושה, כי קדושתו של המקום ב"ה מסתלקת ומתרחקת ממנו. וביתר שאת ויתר עוז וכדברים כדורבנות הם דברי הוזה"ק פרשת משפטים, וז"ל מי שאוכל מאכלות אסורות נסתלק מיניה

18:47	כניסת השבת
19:47	צאת השבת
19:09	שקיעה
20:24	ר. תם
6:49	הנץ

הפטרה: "ואיש בא מבטל שלשה"

ערבי ששוחט את התרנגולת ומיד אנשים מבשלים אותם, ועל החנות מתנוססת חתימה "בהכשר"... הרבה משגיחים יראי שמים עזבו את מקום עבודתם משום שלא נתנו להם להשגיח ולראות מהיכן הדברים מגיעים, או שאיימו עליהם שאם יספרו את מה שראו יפטרם אותם מעבודתם, היו שעזבו את תפקידם, אך הרבה מאוד משגיחים חסרי יראת שמים, מפחדים על פרנסתם וממשיכים לעבוד והעם שאוכל בהכשרים כאלו אוכל נבלות וטרפות. כמה משגיחים מגיעים רק לקחת את משכורתם בתוספת עוגנת או שאר דברי היצור שכביכול הם משגיחים שם ובוז מבצעים את תפקידם. וכשהגיעו הדברים לממונים עליהם, אמרו הממונים תודה רבה, שלום! זה לא העניין שלך! אמר משגיח שתפקידו להשגיח על ישוב גדול מאוד הכולל בית מלון והרבה מפעלי מזון וחנויות וכו' והוא לבד אחראי על הכול. (או שהוא צריך להיות אחראי) על כל חנויות הבשר שיכשירו את הבשר וישמרו הבשר שיהיה בהקפאה טובה שלא יעברו עליו ג' ימים מעת לעת, כדי שלא יקרא פיגול ולהשגיח על כל הידקנים לעשר להם שהוא בעצמו יעשר להם את כל הסחורה המגיעה לכל החנויות כי אינם יראי שמיים להשגיח

על מאפיית לחם ולהשגיח על הבית מלון ושאר המטבחים שבישוב הגדול שכל הכבד שצולים יצלה כדבעי, וינפו הקמה כדבעי, ויבדקו האורז שאמר מ"ר הרה"ג ר' בן ציון אבא שאול שאסור לאכול שום אורז בשום מקום, שלא יעלה על דעתך שיבדקו טוב את האורז בכמויות כאלו גדולות. ועוד בדקיות תמידיות שלא שייך להתחיל להשגיח על כל המעצמה הזו כשרק משגיח אחד על הכול, בהתעסקות עם אנשים חסרי יראת שמים שבלי שיעמדו עליהם כל הזמן הם לא יעשו שום דבר כשר ורק יאכילו נבלות וטרפות, ו"המשגיח" הנ"ל אמר שהוא רואה איך שעוקפים אותו, כגון שבערב עבר ליד המטבח וראה משאית מלאה סחורה, ולמחרת כבר המשאית ריקה וכל התכולה שלה כבר נמצאת בשקיות החתומות "בהכשר"! במקום אחר יושב משגיח בתוך המשרד של המנהל ובחוץ נמצאת משאית ערבית ומפרקת סוכריות על מקל בצבע "אדום" בצורת תרנגולת, ומיד עוטפים אותם בשקיות "בהכשר"! כשרצו למשגיח לאמור לו שזו סחורה מהערבים, אמר להם שהוא משגיח עד הבלטה הזו, ואסור לו לצאת מהמשרד הזה. המנהל יפטר אותו! כך נראים ההכשרים למיניהם. (קונטרס החיים)

סיפור בהמשכים
"ברכת התאומים" חלק א.

ל"ג בעומר נחשב יום זכאי במיוחד בכל הקשור לילדים. רבים שלא זכו לברכת פרי-בטן נושעו בזכות ברכות שקיבלו מצדיקי החסידות ביום זה. גם ליד ביתו של הרבי מליובאוויטש נהג להתאסף בל"ג בעומר קהל רב של מבקשי פרי-בטן, בצפייה לברכתו הקדושה. הרב אלתר בוקיעט, משליחי חב"ד בבוסטון שבארצה"ב, היה בשנת תשד"מ אברך צעיר. הוא התגורר אז בשכונת קראון-הייטס בברוקלין ולמד ב'כולל'. ההכנות לתהלוכת ל"ג בעומר המרכזית, המתקיימת בחזית בניין 770, בית-המדרש המרכזי של חב"ד, היו בעיצומן, וקהל רב התחיל להתאסף במקום כבר בשעות הבוקר המוקדמות. הממונים על הסדר החליטו להפנות את מבקשי הברכה לפרי-בטן להמתין ליד ביתו של הרב, מרחק שני רחובות משם. הדבר נועד לאפשר להם לבקש ברכה בפרטיות, בלי להיות חשופים לעיני הקהל. באותו בוקר המתינו ליד ביתו של הרבי עשרות רבות של מבקשי ברכה. התאספו שם יהודים מכל גוני הקשת, חסידים, ליטאים, דתיים מודרניים ועוד. כשיצא הרבי מביתו התחוללה שם דרמה קורעת לב. אנשים בכו, זעקו והתחננו. הרבי בירך אותם זה אחר זה. עשרים דקות נדרשו עד שהרבי עבר את הדרך הקצרה מביתו אל המכונית. הרב בוקיעט, שהיה אחד הסדרנים במקום, נתבקש להתייצב ליד דלת המכונית ולסגור אותה מיד אחרי כניסתו של הרבי אליה. הגיע הרגע. הרבי נכנס לרכב, והרב בוקיעט ניסה למלא את המשימה, אולם באותו רגע נדחף אל בין הדלת והמכונית אברך צעיר, חסיד סאטמר על-פי מראהו, וביקש את ברכת הרבי. הרב בוקיעט עמד והחזיק בדלת, ושמע כי הרבי מברך את האיש שיזכנו להוליד ילד. ואז חייך הרבי במאור-פנים ואמר: "אבל הילד צריך שיהיה לו עם מי לשחק...". האיש לא קלט ממש את משמעות הדברים ועמד ללא תגובה, והרבי הוסיף: "אמור 'אמן'!". האיש ענה מיד: 'אמן', ועזב את המקום. חלפו שנים. הרב בוקיעט יצא למקום שליחותו בבוסטון. בכ"ד במנחם-אב תשנ"ט החליט לנסוע לניו-יורק, לפקוד את קבר אביו. האב נטמן בבית-העלמין מונטיפיורי, שבו שוכן גם ציונו של הרבי. באותו יום חל יום-הולדתו של האב, ובנו הרגיש צורך לפקוד ביום הזה את קברו. מכיוון שציפה לו סדר-יום עמוס למדי, החליט לצאת לניו-יורק לפנות בוקר, כדי שישפיק לחזור לבוסטון בהמשך הבוקר. הנסיעה עברה במהירות ובשעה חמש בבוקר כבר היה ב'ציון'. כשנכנס פנימה הבחין ביהודי שעל-פי חזונו הוא חסיד סאטמר, העומד עם שני בניו, ויחדיו הם נושאים תפילה על הציון...

המשך א"ה בשבוע הבא

פנית ההלכות
"דין תופר ומתיר" (סימן שח)

א. התופר שתי תפירות בשבת, חייב. (והיינו שמכנים את המחט עם החוט ותוקעו לתוך בד, מוציא, וחוזר ומכניס) והוא שקשר את ראשי החוט מכאן ומכאן כדי שתתקיים התפירה ולא תישמט. (ואף שקשר בקשר שאינו של קיימא חייב משום תופר, דסוף סוף התפירה מתקיימת. ואם קשר בקשר של קיימא חייב גם משום קושר). ואם תפר שתי תפירות ולא קשר את ראשי החוט, פטור, כיון שאין התפירות מתקיימות. ומכל מקום אסור מדרבנן. אבל אם תפר יותר משתי תפירות אף שלא קשר חייב, שהרי התפירה מתקיימת. (ילקוט שבת ה עמ' קלז)

ב. אסור למתוח חוט של תפר שנתרופף כדי להדק את התפר, ויש אומרים שאסור גם למתוח את החוט המחבר את הכפתור לבגד כשנתרופף. (ילקוט יוסף שבת כד ה' עמוד קלח)

עלון זה לעילוי נשמת!

ברוך עובדיה בן שרה	יגאל יוכפז בן שושנה
שרה בת סלמה	שלום בן משה
אסתר בת חנה	שלום בן אברהם
ציון עובדיה בן רחל	יחזקאל אליהו בן סמרה
נעמי לקס בת אסתר	יעקב לקס בן אסתר
רחל עובדיה בת אסתר	רבקה בת כאוגו וחנניה
שלמה בן אליהו ושרה	אברהם דמתי בן אסתר
דוד שורבחון בן חוה	יוסף צברי בן אהרון

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.
המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית:
יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat_aseem@gmail.com
כמו כן ניתן להוריד את העלון באתרי "לדעת" ו"דרשו"